

RESUMS / ABSTRACTS

RESUMS EN CATALÀ

PER QUÈ ELS ESTATS TENEN POLÍTIQUES LINGÜÍSTIQUES:
CONSTRUCCIÓ D'ESTATS I CONSTRUCCIÓ DE NACIONS.

Kenneth McRoberts

Com passa en tantes altres disciplines, les ciències polítiques han deixat l'estudi de la llengua, i els temes relacionats amb la llengua, als lingüistes. No ha estat fins recentment que els experts en ciències polítiques i filòsofs de la política han començat a reflexionar seriosament sobre el paper que la llengua, i els temes relacionats amb la llengua, juguen en la política; i a desenvolupar construccions normatives entorn de quin hauria de ser aquest paper. En poques paraules, hem hagut de treballar de valent per tal de posar-nos al dia.

L'ÚS ORAL FAMILIAR A CATALUNYA.

Joaquim Torres

A partir d'una sèrie d'enquestes sobre l'ús del català, majoritàriament inèdites o poc conegudes, es presenta la situació actual de l'ús oral de les llengües a Catalunya, així com els processos en curs en aquest camp. Els resultats ens mostren un panorama complex, en el qual apareixen factors diversos i sovint de signe contrari. Així, durant el període que ha seguit la fi de la dictadura, trobem que, d'una banda, la llengua catalana ha continuat mantenint una certa capacitat d'atracció, ja que es parla més català amb els fills que amb els pares en totes les zones de Catalunya. Però, d'altra banda, sembla que hi ha hagut una certa disminució

percentual de l'ús familiar d'aquesta llengua. Continua sent, per tant, necessari, treballar en favor de l'ús del català, si volem assegurar-ne el futur.

ELS USOS LINGÜÍSTICS INTERPERSONALS NO FAMILIARS A CATALUNYA.

ESTAT DE LA QÜESTIÓ A COMENÇAMENT DEL SEGLE XXI.

F. Xavier Vila i Moreno

Les dades sobre els usos lingüístics interpersonals a Catalunya són força abundoses, però la seva heterogeneïtat en dificulta l'estudi comparatiu. En aquest treball desenvolupem algunes tècniques per facilitar la comparabilitat i les apliquem a les enquestes que superen el *límit de representativitat de Torres (2001)*.

Els nostres resultats indiquen que el català continua essent àmpliament usat a Catalunya, tot i que els parlants tendeixen a sobrevalorar-ne la presència. L'ús del català reposa essencialment en els seus parlants nadius; tanmateix, hi ha segments reduïts però significatius de neoparlants que també se'n serveixen, especialment en àmbits formals. Ara bé, en termes d'identitat, declarar-se *castellano-parlant* avui dia encara equival a dir que mai no s'empra el català.

Pel que fa a l'evolució, cadascuna de les cohorts declara més ús de català en les enquestes més recents que no pas quan eren més joves. Ara bé, l'evolució intergeneracional mostra un retrocés del català, sobretot a causa de la minva d'efectius de parlants nadius, alhora que una difusió feble de l'ús del català com a segona llengua entre aquestes generacions.

EL MITE DE LA LLIBERTAD D'ELECCIÓ DE LA LLENGUA.

Josep-Maria Terricabras

El concepte de *llibertat lingüística* és molt relatiu. Hom pot ser lliure, pel que fa a la tria de llengua, si no pot usar-la perquè no en té el coneixement suficient? Hom pot ser lliure, quan està sotmès a unes normes socials que li imposen l'ús del castellà? Les condicions de poder per a l'exercici de la llibertat lingüística no poden ser mai únicament condicions individuals. Sempre són condicions socials. Per poder triar una determinada llengua, cal un context social favorable.

(ELS LÍMITS DE) LA INTERVENCIÓ EN L'ÚS PRIVAT DE LA LLENGUA.

Albert Branchadell

L'objectiu d'aquesta comunicació és considerar la possibilitat que un govern liberal-democràtic intervingui coactivament en l'ús lingüístic interpersonal i, un cop descartada aquesta possibilitat, presentar la persuasió governamental i el suport a associacions voluntàries com a úniques vies d'intervenció legítima en aquest àmbit i, finalment, sopesar els arguments que tant el govern com les associacions voluntàries poden adduir contra la norma de convergència amb el castellà.

LA CREACIÓ D'ESPAYS D'ÚS PER A LA LLENGUA ENTRE ELS JOVES.

Joan Gelabert

La ponència fa referència a una experiència concreta duta a terme a les Illes Balears (primer a Mallorca i després estesa a les altres illes) amb alumnes de secundària. Un col·lectiu nombrós d'ensenyants de secundària de les Illes Balears, emprant com a eina pedagògica tota una sèrie de recursos (televisió, teatre, jocs, cinema, còmic, premsa, etc.) que motiven i interessen els alumnes d'aquesta etapa organitzen activitats fora de l'horari escolar que situen aquest alumnat en un context de normalitat lingüística, cosa que els condiona i els anima a expressar-se en català i a veure's competents en aquest idioma.

EL FOMENT DE L'ÚS INTERPERSONAL DE LENGÜES MINORITZADES.

TIPOLOGIA DE PROGRAMES.

Josep Maria Aymà

Per dur a terme les actuacions més adients per promoure l'ús interpersonal del català es va pensar a fer una recerca indicativa del que s'havia fet amb aquesta mateixa finalitat respecte a altres llengües i països. Així, es van descobrir determinades tipologies, segons fossin promoguts per entitats públiques o privades, o bé es basessin en només la publicitació d'un missatge senzill o en programes més elaborats. Els resultats ens indiquen que seria molt profitós per a totes les llengües minoritzades la posada en comú d'aquestes experiències, degudament documentades i avaluades. Es tracta, doncs, d'una primera aproximació que requereix que els organismes públics, o potser una entitat privada si n'és capaç, s'hi posin.

POSSIBLES APORTACIONS DE LA PSICOLOGIA APLICADA PER AL CANVI DE LES NORMES I ELS HÀBITS DE TRIA LINGÜÍSTICA.

Miquel Strubell

El treball repassa alguns estudis sobre les normes socials que guien la tria lingüística entre persones plurilingües, i descriu algunes tècniques reeixides per canviar les conductes personals o socials no desitjades o rebutjades. Finalment s'estudia quins mètodes i tècniques es podrien aplicar, en voluntaris, en el marc català.

COMUNICACIONS INSTITUCIONALITZADES I COMUNICACIONS INDIVIDUALITZADES: LA COMPLEXITAT DE L'ÚS SOCIAL DE LES LENGÜES.

Albert Bastardas i Boada

S'ha tendit a creure en una influència jeràrquica i quasi automàtica de les comunicacions 'institucionalitzades' damunt de les 'individualitzades'. Avui, però, a partir del cas català cal sospitar que aquesta interrelació potser no és tan

automàtica i simple com hom podria pensar. Es fan evidents l'existència d'altres mecanismes d'influència evolutiva, com ara la re-producció dels hàbits i pautes d'ús lingüístic socialment instaurats, que poden reduir molt la influència que, per exemple, el sistema educatiu podria tenir. Cal comprendre, doncs, la complexitat ecològica dels mecanismes de determinació dels comportaments lingüístics i assajar també altres tipus d'intervenció *micro* orientats a la instauració del català com a llengua intergrupar habitual, siguin quins siguin els orígens de cadascú.

ABSTRACTS IN ENGLISH

WHY DO STATES HAVE LINGUISTIC POLICIES? THE BUILDING OF STATES
AND THE BUILDING OF NATIONS.

Kenneth McRoberts

As in many other disciplines, the political sciences have handed over the study of language and other language related issues to the linguists. Not until recently have experts in political science and political thinkers begun to seriously reflect on the role of language and other language related issues in politics. They are also beginning to develop regulations as to what this role should be. Basically, we have had to work hard to get up to date.

ORAL USAGE WITHIN FAMILIES IN CATALONIA.

Joaquim Torres

This study presents the current state of affairs regarding the oral use of the languages in Catalonia based on a series of mainly unpublished or little known surveys on the use of Catalan. The processes being implemented in this field are also included. The results show a complex scenario, in which one finds various and often opposing factors. Thus, during the period of time after the dictatorship we find, on the one hand, that the Catalan language has continued to maintain some capacity of attraction, since Catalan is spoken more to children than to parents in all areas in Catalonia. But on the other hand, there seems to be a certain decrease in percentage in the use of Catalan within families. Therefore, it remains necessary to work in favor of the use of Catalan if we want to ensure its future.

THE INTERPERSONAL LINGUISTIC USAGE OUTSIDE FAMILIES IN CATALONIA.
STATE OF THE ART IN THE BEGINNINGS OF THE 21ST CENTURY.

F. Xavier Vila i Moreno

We have very ample data on interpersonal linguistic usage in Catalonia, but it is hard to carry out a comparative study due to its heterogeneity. This study

develops techniques to facilitate comparability and applies them to surveys which supersede *Torres's representativity limit* (2001).

Our results show that Catalan continues to be widely used in Catalonia, though speakers tend to overrate its presence. Catalan is used mainly by native speakers, still small but significant groups of new speakers also use Catalan, especially in formal settings. However, in terms of identity, calling oneself a Spanish speaker is still equivalent to saying that one never uses Catalan.

As far as development is concerned, each one of the groups uses Catalan more than when they were younger according to recent surveys. Still, intergenerational development shows a recession of Catalan due to a decrease in the number of native speakers as well as to the fact that these generations seldom use Catalan as a second language.

THE MYTH OF CHOOSING A LANGUAGE FREELY.

Josep-Maria Terricabras

The concept of linguistic freedom is quite relative. Can anyone be free, as far as choosing a language, if one cannot use it for lack of sufficient knowledge of that language? Can anyone be free when one is subject to social norms that impose the use of Spanish? The conditions of power that favor linguistic freedom can never be solely individual conditions. They are always social conditions. In order to be able to choose a specific language, a favorable social context is required.

(THE LIMITS OF) INTERVENTION IN THE PRIVATE USE OF LANGUAGE.

Albert Branchadell

The aim of this paper is to consider the possibility that a liberal-democratic government may coactively intervene in the interpersonal use of language. Once this possibility is ruled out, it then considers governmental persuasion and giving support to voluntary associations as the only means of legitimate intervention in this setting. Finally, it weighs up the arguments which both government and voluntary associations may provide against the norm of convergence with Spanish.

CREATING SPACES FOR LANGUAGE USE AMONG YOUTH.

Joan Gelabert

This paper deals with a specific experiment performed in the Balearic Islands (first in Majorca and then in the rest of the islands) using secondary-education students as subjects. A large number of secondary education teachers from the Balearic Islands organized out-of-school activities using a series of resources as a pedagogical tool such as television, theater, games, cinema, comics, and newspapers, all of which are motivating and interesting for students at this level.

These students will find themselves in a context of linguistic normality, which will be a determining factor to encourage them to express themselves in. This will also show them that they are competent in this language.

PROGRAMS FOR PROMOTING INTERPERSONAL USAGE.

Josep Maria Aymà

In order to carry out the most suitable plans of action which will promote the interpersonal usage of the Catalan language we thought of doing some indicative research into how these plans of action had previously been carried out for different languages and countries. We thus discovered certain typologies depending on whether public or private bodies promoted them, or they were based on only a publicized simple message or on more elaborate programs. The results show that bringing together all these experiences, properly documented as well as evaluated, would be beneficial to all of the minority languages. Therefore, it is a first approach, which requires the presence of a public or a private organization.

POSSIBLE CONTRIBUTIONS FROM APLIED PSYCHOLOGY TO CHANGES
IN STANDARDIZATION AND LANGUAGE HABITS.

Miquel Strubell

The paper gives an overview of research on the social norms that govern language choice among bilingual people, and describes some of the methods successfully used to modify unwanted or unaccepted personal or social behaviour. Finally, some of the methods and techniques which might be applicable, among volunteers, in the Catalan situation, are discussed.

INSTITUTIONALIZED COMMUNICATIONS AND INDIVIDUALIZED COMMUNICATIONS:
THE COMPLEXITY OF THE SOCIAL USE OF LANGUAGES.

Albert Bastardas i Boada

There seems to be a tendency to believe in a hierarchical, almost automatic, influence of the "institutionalized" communications over the "individualized" ones. Nowadays, however, taking the Catalan's case into account, we need to doubt whether this interrelationship may be as automatic and simple as many would believe. Other existing mechanisms based on evolution become evident such as the re-production of socially established habits and norms in language use, which can very much reduce the influence which, for example, the education system may have. It is then necessary to understand the ecological complexity of the mechanisms that determine linguistic behavior, and also to try other types of intervention which are micro-oriented towards the establishment of Catalan as a habitual intergroup language, regardless of one's background.